

AKTUALITY

FIGU-STUDIENGRUPPE

ČESKÁ REPUBLIKA

Vychází:
sporadicky

Internet: <http://cz.figu.org>
E-mail: info@cz.figu.org

4. ročník
č. 11, únor 2015

Stav celosvětové populace: ke dni 31. prosince 2014 (půlnoc)
= 8 532 048 007 lidí (zdroj: Plejaren, JHWH Ptaah)

Nedůstojné nepřátelské chování

Výňatek z 601. kontaktu z 10. listopadu 2014

Billy ... Co si vlastně myslíš o tom, že západ opět považuje Rusko – jako již odjakživa a obzvláště zase dnes – za protivníka. O tom jsem se informoval a něco si přečetl v jednom velmi poučném novinovém článku a také jsem jiným způsobem sesbíral důležité informace, které jsou nejspíš takzvaným běžným občanům neznámé. Osvojil jsem si tedy nějaké vědomosti ohledně historie Ruska a toho, že se západní státy a jejich mocipáni Ruska odjakživa obávali a pomlouvali ho. Také »studená válka« byla vytvořena tím způsobem, že se po celém světě z nekomunistických států křičelo: »Odvraťte se od Ruska«. I dnes je to opět tak, že vyhlášeným protivníkům Ruska bylo přiznáno mnoho prostoru k buřičství, a to v důsledku diktatury Evropské unie, stejně jako skrze USA a nenávistivé protiruské křiklouny na Ukrajině, v Gruzii a v Pobaltí, kteří obviňují ruský národ z touhy po válce. Zcela zřejmě je v důsledku obav a zbabělosti, jakož i skrze propastně falešnou rétoriku vládnoucích evropské diktatury – přičemž mimořádnou roli hrají mocipáni v Německu – idiotským, slabomyslným a zločineckým, jakož i nezodpovědným způsobem usilováno o to, aby se »studená válka« stala nesmyslně znovu skutečností.

Ptaah To co říkáš, se dnes skutečně děje. Avšak celé to má kořeny mnohem hlouběji, než je všeobecně viditelné pro neobeznámené běžné lidi, neboť, jak říkáš, položili tomu odpůrci Ruska základ již dávno, přičemž se obzvláště na západě nepřátelství dalece šířilo až do dnešní doby 21. století. I »studená válka« tedy byla vyhraněnou zvrhlostí protikladu Ruska a západních jakož i jiných států, které se spojily se západem. V posledním století bylo v nepřátelství z ideologických důvodů pokračováno a bylo znovu vybudováno, přičemž v západním táboře byl jako hlavní příčina do popředí postaven kapitalismus a v Rusku a jemu náležejících nebo k němu se připojivších státech to byl komunismus. To byl ale pouze nezodpovědný klam, a jako takový se poté též prokázal, totiž když následoval rozpad východního bloku, při kterém se někdejší malé sovětské republiky velice rychle oddělily od Ruska a obrátily se směrem k západu – právě k Evropě a USA. To ale mělo neodvratně za následek, že se někdejší státy východního bloku, které se obrátily k západu, cítily čím dál tím více utlačovány Ruskem a musely se částečně za použití síly bránit proti vměšování Ruska do jejich teritorií, což vedlo k různým válečným konfliktům s Rusy v někdejších sovětských státech.

Billy »Studená válka«, jak jsem se obeznámil, nebyla nic jiného, než důsledek odedávna nepřátelství mezi západními státy a Ruskem, přičemž si myslím, že tomuto nedobrému vztahu mezi oběma frontami neustále udávali směr zarytí odpůrci a mocichtivci, v podstatě právě z Evropy a USA. To také samozřejmě mezi Ruskem a západními státy nevyhnutelně vytvořilo

nedůvěru, přičemž si myslím, že se do toho též jak na východě, tak na západě špinavě zamíchala různá náboženství a způsobovala nepokoje. Musíme ovšem také přihlédnout ke skutečnosti, že mezi západními a ruskými náboženstvími a lidovými kulturami panovaly velmi rozdílné a hluboce zakořeněné kulturní rozdíly – což platí ještě stále i dnes –, a v důsledku těchto souvislostí patřilo také odjakživa na denní pořádek rozdmýchávání nepřátelství kvůli neporozumění a národnostní nenávisti atd. Když uvážíme, že samostatný člověk, jako například náboženský nebo politický mocipán, může svými bludnými proslovami a klamnými názory podnítit a přivést na svou stranu celé masy lidí, jak je tomu přece i dnes v případě IS resp. Islámského státu v Sýrii a v Iráku, pak to není nijak neobyčejné. A to, co říkáš ohledně toho – že se státy osvobozené od Sovětského svazu přiklonily a dále se přiklánějí k západu, a sice k USA, jakož především i k diktatuře Evropské unie, namísto aby si zachovaly resp. zachovávaly svou dosaženou svobodu a nezávislost – to byl a je nový důvod nedůvěřivosti a nepřátelství vůči Rusku, které se přirozeně cítí ukřivděno a odříznuto od celého západního světa, jakož tomu bylo již dříve v důsledku tatarské nadvlády, která dle mých znalostí – pokud si dobře vzpomínám –, začala v 11. století a skončila teprve v 15. století, když byla vytvořena mocnost nebo říše moskevská. A protože se tato mocnost po svém založení velice rychle územně rozšiřovala, byl to pro západní státy opět nový důvod k tvorbě obav a nového nepřátelského obrazu o Rusku a jeho obyvatelstvu, které bylo obzvláště v 16. století pomlouváno coby barbarské a násilné. A protože se východní křesťanské náboženství dostalo do křížku se západním křesťanským náboženstvím a zajedno nebyli ani ruští a západní politici, bylo Rusko stylizováno do tyranského nepřítele jak ohledně křesťanství a západní politiky, tak ohledně západního vojenství. Že pak bylo Rusko nařčeno z imperialismu, byl důsledek toho, že kolem sebe nashromáždilo stejně smýšlející lidi v různých státech na Balkáně, jakož i v Asii, což se západním mocnostem s ohledem na jejich zájmy přirozeně přičilo. Kromě toho se západní mocnosti vměšovaly do vnitřních záležitostí Ruska, přičemž byla rozporována vnitrostátní ústava. Také rozpínavost Ruska byla odsuzována, zatímco rozpínavost západu nebyla nikdy zmíněna, obzvláště právě ta, kterou si odjakživa dopřávaly USA, které se uhnízdily v mnoha státech po celém světě a udělaly je na sobě závislémi, což se děje ještě i dnes. Rusko ovšem odedávna bylo zemí, která byla uspořádána autokraticky, moc tudíž byla soustředěna v rukou panovníka. Tak tomu bylo také ještě koncem 19. století, když se stále více států v Evropě pokoušelo povolit účast a podíl na politickém dění jednotlivým občanům, zatímco Rusko si starý autokratický systém pevně drželo dále, což se samozřejmě špatně snášelo s růstem vědomí, společnosti a ekonomiky, který Rusko zachvátil. V roce 1917 to pak vedlo k revoluci, což mělo neodvratně za následek, že se vydalo jinou politickou cestou, než v jakou západní svět doufal. Tím se Rusko a východní státy odcizily ještě více než předtím, a to se pak ještě zhoršilo, když skončila druhá světová válka a následovalo obsazení východního Německa, po kterém potom nakonec následovala »studená válka«. Dále jsem se obeznámil s tím, co už jsem ostatně také věděl, totiž že se rozpadem velmoci SSSR a koncem ideologického rozporu nakrátko změnil vztah mezi západními státy. Sovětský svaz ztratil svým koncem pro západ charakter obav, protože bylo Rusko od devadesátých let dvacátého století v každém ohledu velmi oslabeno a tudíž již nebylo považováno za silného nepřítele. Proto na západě vznikla zvláštní forma sympatie s novým Ruskem, přičemž však trvala pouze tak dlouho, než se dostal k moci Vladimír Putin, o němž se říkalo, že pro svou zemi bude opět nárokovat status velmoci – což tak být může, nebo nemusí. Již s jeho prvním příchodem do úřadu bylo Rusko obzvláště prostřednictvím USA a diktaturou EU opět prohlášeno za nepřátelský obraz a bylo na něj nahlíženo jako na potencionálního nepřítele. To považuji za nedbalou a kriminální machinaci, neboť z toho může opět vzniknout totální izolace Ruska, avšak i nová »studená

válka«, přičemž ale nemohou být vyloučeny ani skutečné nové válečné konflikty. Putinovu politiku ohledně Krymu a Ukrajiny je sice třeba rozumně kritizovat, protože celé toto jednání není oprávněné, avšak to neznamená, že musí USA a diktatura EU na Rusko uvalit idiotské sankce, které poškozují ruský lid a hospodářství a na druhé straně také vyvolávají protisankce, které zase mohou velice nepříznivě postihnout obyvatelstvo Evropy a USA a stejně tak jejich hospodářství. Pokud se na to podíváme správně, mocipáni diktátorské EU této záležitosti, stejně jako dalším souvislostem zahraničních politických zájmů ohledně Ruska, nedbale nevěnují pozornost a ohrožují tím již tak opět křehký světový mír. Diktatura EU a USA – jakož i všechny ostatní státy –, prosazují stůj co stůj pouze své vlastní zájmy, přičemž jsou za zcela oprávněné a správné považovány zcela špatné prostředky násilí, nelogiky a nátlaku. Všechna ta vznešená a krásná slova v tomto ohledu chybných a nezodpovědných mocipánů nejsou ničím jiným než lhaním a podvodem, neboť jim všem opravdu jde pouze o udržení moci, a sice bez toho, aby jim lid mohl udávat směr. Skutečností tohoto celého lhaní a podvádění, kterým je lid držen v nesvéprávnosti a malosti, však je, že stejně jako celý svět, jsou i všechny západní státy a Rusko na jedné lodi, tudíž musí všichni používat jedno stejné kormidlo a řídit loď shodným směrem. Vyzýváme tedy všechny politiky a jiné mocipány, všechny armády jakož i vědce, náboženství a všechny národy k podpoře opravdového míru, což však předpokládá, že skončí všechny, a sice v každém ohledu bez výjimky všechny existující konflikty a celková světová situace se normalizuje na mírovém základě. To je můj názor.

Výňatek z kontaktní zprávy č. 602 ze dne 22. listopadu 2014

Billy ... Pak chci přejít k tématu Ukrajiny a IS. Na východě Ukrajiny se do bojů se separatisty jak známo přimíchává i ruská armáda, jak jsi objasnil již dávno, a o čemž se oficiálně hovoří i v médiích. Že ale poslala na Ukrajinu i vláda USA tajné speciální jednotky žoldnéřské firmy »Constellis Holdings«, resp. někdejší firmy »Blackwater«, které bojují proti separatistům, to neobjasňují žádná média. A neobjasňují ani to, že odborníci americké tajné služby CIA a i FBI na Ukrajině podporují ukrajinskou vládu a radí jí ve smyslu logistiky a vojenského vyzbrojení, jak jsi mi před nějakou dobou soukromě řekl. Nyní však něco, co se týká IS, resp. islámského státu, resp. teroristické organizace IS. V té věci jsem neustále tázán, zdali je jejich zločinecký vůdce Abú Bakr al-Bagdádí, který se sám pozvedl na chalífu, onen krysař, který je zmíněn v knize »Proroctví a předpovědi« větou 241 na straně 405 následovně:

»V roce 1995 se také pomalu začne vyvíjet nový mocnář, který obloudí celý svět a bude kolem sebe shromažďovat stoupence jako kdysi krysař z Hamelnu, pročez jej také jedno proroctví uvádí jako krysaře.«

Jak ostatně víš, toto proroctví/předpověď se skutečně vztahuje na zločince Abú Bakra al-Bagdádího, což jsem na otázku Mariann i potvrdil. Následně k tomu napsala i článek pro mimořádný bulletin vycházející v lednu 2015. Neřekl jsem k tomu, že ty a já jsme společně sestavili výpočty pravděpodobnosti, které v tomto ohledu vykazovaly 97% pravděpodobnost, že by se všem těmto nestvůrným zvrhlostem IS bývalo dalo zabránit, pokud by oba američtí prezidenté Bushové v podobě neoprávněných a prolhaných intrik válečně nenapadli Irák a neuvrhli tak zemi do zmatků. Výpočty jednoznačně prokázaly, že Saddám Husajn by tomu celému býval zamezil dříve, než by se to bývalo stalo akutním. Avšak díky tomu, že byl popraven – což byl veřejný mord – to bylo znemožněno, pročez nesou USA vinu na tom, že spolu v Iráku začaly zápolit rivalské skupiny věřících se sebevražednými a bombovými atentátníky atd., což si dodnes vyžádalo mnoho tisíc lidských životů. Nakonec jen zabitím Husajna byl

umožněn vznik teroristických IS milicí, které dnes podnikají krvavé a vraždychtivé činy, neboť pokud by býval Saddám Husajn zůstal na živu, pak by nadále vládl v zemi, v důsledku čehož by býval vzniku islámského státu zabránil v zárodku. Tím ovšem nemá být veleben, neboť i on byl zabijácký vrah stejně jako i jiní diktátoři, ke kterým je nutno řadit i oba Bushe, kteří sice byli americkými prezidenty, ale nesou vinu na vzniklém neštěstí a svárech různých náboženských směrů v Iráku, stejně tak i vinu na tom, že mohl vypuknout terorismus IS, jenž nyní zlovolně bují. Další otázka ohledně těchto zločineckých teroristických milicí zní, co by proti nim šlo ještě udělat a podniknout, neboť USA se svým bombardováním postupuje proti IS jen bojácně, což platí i pro Sýrii a Irák atd., zatímco jiné státy, jako např. Turecko, se tomu, aby něco podnikly, vyhýbají. Má adekvátní odpověď na danou záležitost, kterou k tomu mohou nyní poskytnout, zní, že by se muselo postupovat podle Henokova systému, tedy pomocí efektivních »mezinárodních mírově bojových jednotek«, které budou mít mnohonásobnou přesilu jak v počtu osob, tak po stránce zajištění a rovněž všeho nezbytného zbrojního i technického vybavení atd. Proti IS milicím, které jsou stejně jako i Al-Káida, finančně podporovány hlavně ze strany bohatých Katarců a královské rodiny emirátu Katar, jak jsi mi vysvětlil, by se nemělo postupovat mdle, ale naopak tvrdě. To, zdá se, zjevně nezajímá ani nevdává německé spolkové kancléřce Angele Merkelové, neboť se dne 17. září 2014 potloukala s katarskou hlavou státu, emírem z Kataru, Tamím Al-Sáním, v Berlíně před vojenskou přehlídkou. Gólem celé té věci je, že chce Angela Merkelová ještě očividně dodávat zbraně, načež se lze domnívat, že ty ještě navíc skončí u teroristických milicí IS. Terorističtí »lidé« IS – označení člověk je zde pouhé slovo – jsou v důsledku svého nábožensko-sektářského fanatismu natolik radikalizovaní, nelidští, zkažení, krvelační a vraždychtiví, že se z nich vytratily všechny lidem důstojné pohnutky, takže je už vůbec nelze oslovit hodnotami jako láska a dobrota, a rovněž tak nelze učinit rozumnými argumenty. Ve svých smyslech jsou natolik zhrublí, zdivočelí a zkažení, že už v žádném případě nedokáží nalézat cestu zpět do efektivní skutečnosti, a sice ani poté, co by mohli být pomocí všelijakých okolností odvráceni od svého vražedného konání, byli vyloučeni ze společnosti a posláni do vyhnanství – možná odhlédnuto od několika málo výjimek, které lze podle okolností resocializovat, resp. by je šlo postupně zařadit opět do společnosti po odpykání přiměřeného a účelně vyměřeného trestu za pomoci poučení, pedagogiky, lékařství a psychoterapie atd. Deportace do celoživotního vyhnanství na nějaké odlehle a vůči okolnímu světu izolované místo by bylo jedinou možností, jak společnost uchránit od těchto zvrhlých elementů. Tito »lidé« jsou natolik nelidsky zvrhlí, zkažení a fanaticky radikalizovaní, že skoncovat jejich krvavě-vražedné počínání lze jen pomocí hrubého násilí, takže tady už »násilná nenásilnost« nic nezmuže. To tedy znamená, že něco změnit může už jen násilí proti násilí v tom smyslu, že zlo bude přemoženo a dobro bude moci opět zvítězit. K tomu může dojít jen tak, že už konečně nebude moci pronikat falešný humanismus těch lidí, kteří jsou sami v důsledku úplného životního zchoulostivění už celkově života neschopní, a tak neumí rozpoznat a akceptovat, že v určitých situacích je hrubost či dokonce násilí nezbytností k dosažení toho, aby bylo něco zvráceného opět přivedeno k rozumu. To ovšem neznamená, že by mělo být násilí podporováno, neboť toho se má člověk od základů vyvarovat a uplatňovat ho jen nanejvýše kontrolovaným způsobem coby »násilnou nenásilnost«; což jsem popsal následujícím způsobem:

Tvořivě-přírodní zákony a příkázání předkládají, že všechny věci se nikdy nemají řešit a napravovat nelogickým násilím a tím tedy vraždou a zabíjením, nýbrž jen »násilnou nenásilností«. To slovo násilná, resp. násilnost, v tomto smyslu přitom neznamená zlé a negativní násilí a nucení, nýbrž jen a pouze logickou aktivitu, pomocí které se něco, jako např. problém, jednání či zvrácení vhodným a mírovým způsobem reguluje. Aktivita sama o sobě v podobě »ná-

silné nenásilnosti« odpovídá v každé podobě jednání, které v sobě obsahuje násilnost coby možnost provedení, pomocí které jako takové se jedná cíleně, logicky a pozitivně a upotřebí se aktivního pozitivního chování. Podle Učení ducha není »násilnost« v jasném smyslu tedy nic jiného než pozitivní aktivita, která se může uskutečnit jen tak, že obsahuje sílu a moc, a tím i násilí pozitivně vystavěným způsobem.

»Násilná nenásilnost« znamená cestu pasivního, logického násilí, jinými slovy aktivního nenásilí, při kterém se koná a prosazuje násilně, resp. aktivně, nenásilí. Přitom dochází aktivně k násilnému jednání, prostřednictvím kterého se logickým způsobem násilně zachraňuje situace, přičemž prostřednictvím ní nevzniká žádná škoda, nýbrž pozitivní užitek. U násilné nenásilnosti coby aktivního nenásilí se násilně, resp. aktivně, cvičí a prosazuje nenásilí. »Násilná nenásilnost« také ale znamená pasivní odpor, přičemž pasivita v tomto smyslu představuje sílu, resp. moc či právě pasivní násilí, neboť síla, moc a násilí i v nenásilné, pasivní formě představuje coby odpor formu násilnosti, která se však vykonává v násilné nenásilnosti. Přitom se ovšem tato nenásilná, resp. pasivní násilnost nesmí chápat ve smyslu běžného pozemského chápání zlého násilí, nýbrž jen ve smyslu nějakého pozitivního, mír zjednávacího, harmonizujícího, vyrovnávacího, povznášejícího, zachraňujícího a pořádek vytvářejícího nasazení v podobě pasivního odporu nabízejícího sílu, moc a ovlivnění atd. logickým způsobem. To celé nemá nic společného ani s nucením, neboť když je vykonáváno násilné nenásilí, pak se tak neděje z nucení, nýbrž s rozumem a shovívavostí, neboť právě druhá strana, člověk nebo národ, není svou chápavostí v pozici, aby nějakou situaci atd. změnil k lepšímu bez zlé síly. Násilná nenásilnost probíhá bez nucení a v rámci nezbytnosti, aby se zamezilo něčemu špatnému a ukončilo se to, aby z toho vyvstalo to nejlepší, dobré a užitečné. Násilné nenásilí probíhá bez nucení a prosazování nějakého autoritativního jednání, nýbrž probíhá jen a pouze z nezbytnosti, aby se špatnému zabránilo, či aby se to špatné ukončilo. V důsledku toho není ani trvání na svém ohledně nějaké věci, požadavku či situace ani násilí, ani nucení, nýbrž nenásilné a nenucené jednání, které se nazývá násilnou nenásilností. Takže nedochází ani k nasazení zlého násilí ani nucení, když se vůči lidem ohledně logických a rozumných požadavků pevně vytrvá, anebo dojde k situaci, která učiní zásah nevyhnutelným, aby se něco dalo nezbytným způsobem do pořádku, aby se odvrátilo nebezpečí života, či aby se odvrátilo či ukončilo cokoliv špatného. Násilná nenásilnost se přitom vztahuje i na to, když je nutno nasadit tělesnou sílu, obzvláště tehdy, jde-li o ochranu a zachování života.

Nuže, »násilné nenásilí« nelze uplatnit u teroristických milicí IS, neboť u nich jsou »lidé« takovým způsobem radikálně zvrácení, že již není možno proniknout k jejich chápavosti. Z toho důvodu proti nim musí dojít k použití hrubé síly, mají-li být zastaveni a zneutralizováni. To ale znamená, že se počítá s oběťmi na lidských životech, ovšem přesto se musí dbát na to, aby oběti na životech bylo co možno nejméně. Toho se docílí právě tak, že budou zvrácení členové milic IS zatčeni a posláni na doživotí do vyhnanství. Za tímto účelem musí být vybrána místa, která jsou velmi vzdálená od každé civilizace, kde pak musí být zvrhlíkům poskytnuty všechny možnosti k zachování života a k učení se. To znamená, že jim mají být dány všechny nezbytné prostředky k tomu, aby si vypracovali práci vlastními rukou své živobytí, avšak izolování a zajištění před společností a rovněž tak střežení, aby neměli možnost jakkoliv uniknout. Ženy a muže je nutno oddělit a umístit na různá místa naplnění trestů, resp. místa vyhnanství – takže žádná vězení, útočiště či azylly atd. – aby nemohli plodit žádné potomky a ty aby nemohli vychovávat a infiltrovat svými fanaticko-radikálními, krvelačnými a vražednými myšlenkami a pocity a svými nelidskými způsoby chování.

»Krysař«

aneb »znovu se naplňuje jedno proroctví BEAM«

Věta č. 241: *»V roce 1995 se také pomalu začne vyvíjet nový mocnář, který obloudí celý svět a bude kolem sebe shromažďovat stoupence jako kdysi krysař z Hamelnu, protože jej také jedno proroctví uvádí jako krysaře.«*

Tato věta č. 241 stojí napsána na straně 405 knihy »Proroctví a předpovědi« (Billy / BEAM, Nakladatelství Věku Vodnáře, 8495 Schmidrüti) a pochází z 251. kontaktního rozhovoru mezi Billym a Ptaah z 3. února 1995.

Už když jsem tuto knihu »Proroctví a předpovědi« četla v roce 1996 poprvé, ptala jsem se sebe sama, o kterého odporného chlápka by se mohlo jednat a jaké nekalosti má v plánu.

V knize »Duden – velká kniha citátů a úsloví« je pojem »Krysař« popsán následovně:

Demagog a buřič lidu, ale také jednoduše člověk snažící se ostatní obalamutit či ošálit, je často označován jako »Krysař«. Toto označení odkazuje na středověkou pověst »O krysaři z města Hameln«. Tato pověst pojednává o pištcí či flétnistovi, který osvobodil město Hameln od krysí pohromy a poté byl ošizen o svou odměnu. Za to se pomstil hrozivým způsobem, a to tím, že hrou na svou flétnu vylákal děti Hamelňanů z města a nechal je navždy zmizet.

Co se tehdy ve městě Hameln 26. června 1284 skutečně událo, neví nikdo, existují jen domněnky. Magazín »Planet Wissen« nabízí pod tímto odkazem následující informace:

http://www.planet-wissen.de/natur/technik/tier_und_mensch/ratten/rattenfaenger_von_hameln.jsp

»... rozhněvaně opustil Krysař město. 26. června 1284 se vrátil. Zatímco dospělí právě seděli v kostele, vylákal krysař 130 dětí z města. Žádné z dětí už nebylo nikdy znovu spatřeno – a také po domnělém zloději dětí chyběla jakákoli stopa. Ve městě byl smutek tak velký, že občané zavedli nový letopočet. Začala doba »po zmizení dětí«. Co se tehdy mohlo odehrát – o tom se dodnes hodně spekuluje. ...«

Ve čtvrtek, 23. října 2014, jsem v NZZ (Neue Züricher Zeitung) č. 246 v rubrice »Mezinárodní« četla článek s názvem »Tři teenageři zadrženi na cestě do Sýrie«. Najednou jsem se zarazila, neboť se mi při čtení znovu vybavilo proroctví BEAM ohledně Krysaře – které jsem si v knize označila červeně. Ve zmíněném článku stojí doslova psáno (tučné písmo ode mne):

*»... Že pískání **islamistických krysařů** propadají také mladé ženy, to není nové. Podle odhadů úřadů se již tucty z nich připojily k teroristickým milicím. ...«*

V anglickém jazyce je Krysař překládán jako Pied Piper. Pod tímto odkazem je uvedeno zcela jasně: <http://leftfootforward.org/2014/07/meet-abu-bakr-al-baghdadi-the-new-caliph-of-islam/>

»Who knows what will eventually become of Baghdadi's caliphate. No doubt the Pied Piper will be fluting to Jihadis' across the globe, before frogmarching them off to war. ...« (Kdo ví, co se nakonec stane z Bagdádiho chalífátu. Není pochyb o tom, že Krysař bude po celém světě flétnou svádět džihádisty, než je [s tváří skloněnou dolů] zaveče do války.)

Má to znamenat, že tento Abú Bakr al-Bagdádí, vůdce sunnitských ISIS-milicí v Iráku, je onen Krysař, o kterém se zmiňuje BEAM v proroctví?

Během kontaktu č. 593 ze soboty, 2. srpna 2014, 14:28 hod., se Billy a Ptaah rovněž vyjadřují o ISIS resp. IS a Abú Bakr al-Bagdádím:

Billy Na východní Ukrajině stále ještě není klid, co se separatistů týká, stejně jako není v severním Iráku v souvislosti se zločineckým spolkem Islámského státu. Říkal jsi, že ohledně východní Ukrajiny se v Rusku připravují armády dobrovolníků, kteří se připojí k separatistům a budou bojovat s běžnými ukrajinskými vojáky, v důsledku čehož budou přirozeně zabiti i civilisté. V severním Iráku zuří IS zabijáci, zabíjí masově civilisty a jinak věřící a chtějí vytvořit teokracii, přičemž se do toho míchají i noví islamisté z různých neislámských zemí.

Ptaah Správně. Na východní Ukrajině praktikují teror nejenom separatisté, nýbrž i ruské vojenské jednotky, jako to už bylo i na Krymu. Sice to bude Putin popírat, jako v případě Krymu, ale nebude to už dlouho trvat, než pravda vyjde na světlo. Z mnoha zemí jako i Německo, Švýcarsko, Anglie, Rakousko, Itálie, Španělsko, Francie a ze států bývalého východního bloku budou křesťanští věřící konvertovat k islámu, a pak se islámsky zfanatizují a zradikalizují. Tímto způsobem budou islámští věřící svoláni i z arabských a afrických států, stejně jako z USA, Kanady, Asie a Jižní Ameriky, aby spolupracovali u ISIS, který se nyní nazývá IS, resp. Islámský stát, aby nasadili své životy za šílenou ideu pomatence, a sice za teroristu Abú Bakr al-Bagdádího, který je asi deset let považován za mrtvého a který se sám nazval chalífem. Také Al-Káida se stále ještě činí a rekrutuje lidi stejným způsobem. Vrazi z Islámského státu se nespokojí se severním Irákem, či s celým Irákem, neboť touha po moci u Abú Bakr al-Bagdádího je bez hranic, takže se pokusí i v Sýrii přivést celé provincie pod svou moc, aby pak šel stále dál, neboť si vzal v jeho šílenství do hlavy, že by mohl zlikvidovat jinak věřící či jednoduše jinak myslící masovým zabíjením a vykořisťováním národů a bezbřehým ničením by si mohl podmanit celý svět a udělat teokracii, resp. teokratický svět, jako to kdysi chtěl vynutit Hitler a chtěl vypěstovat pozemské árijské lidstvo.

Nesmírně zajímavé je také to, co si lze přečíst pod následujícím odkazem:

<http://www.welt.de/geschichte/article129729874/Schon-einmal-schlugen-Iraks-Schiiten-die-Sunniten.html>

a co také vypovídá něco o dějinném pozadí a motivu:

Krátký výňatek z článku »Již jednou porazili iráčtí šíté sunnity«:

»To, že Ibrahim Awwád Ibrahim, vůdce radikálně-islámských ISIS-milicí v Iráku, přijal v roce 2010 pseudonym Abú Bakr al-Bagdádí, tedy není jen nějaký rozmar, nýbrž to znamená program globálních rozměrů. Jako Abú Bakr se vůdce teroristů staví do linie »správně vedených« následovníků proroka, ve které prožilo společenství věřících rajske období. Neboť za oněch časů nebylo žádných urážlivých akcí nebo skandálních novostí, žádných aktů neposlušnosti, závisti, nenávisti či rivality. Tak tento stříbrný věk, který následoval po zlatém věku Mohamedově, popsal arabský učenec al-Jahiz.«

24. října 2014 jsem se Billyho zeptala osobně, zda se u jím ve větě č. 241 zmíněného Krysaře jedná o Abú Bakr al-Bagdádího, což mi potvrdil svým ano. Závěr: **Žel se již znovu naplňuje jedno proroctví!**

To celé je **krajně nebezpečná věc**, jak mi Billy také ještě řekl. Nebude-li tomuto vraždění, zhářství a ničení učiněna přítrž, rozšíří se vše na všechny státy Země, a sice jak zevnitř tak i zvenčí. Válkou, loupáním a terorem nebude zničeno jen významné kulturní dědictví – jako např. v antické Mezopotámii, zemi mezi řekami Eufrat a Tigris, nýbrž vedle bestiálního masakrování jinak smýšlejících – ke kterým patří již normálně a pokrokově myslící muslimové a muslimy – jsou také **všechny naše přírodovědecké a lékařské vynálezy a poznatky stejně jako celé naše v knihách a spisech zaznamenané vědění v nebezpečí, že padnou za oběť této zvrhle-fanatické zaslepeně-dobyvačné zuřivosti**. Tato banda vrahů a zločinců zná jen

brutální násilí, jemuž zchoulostivělá západní společnost nedokáže čelit ničím anebo nanejvýš jen několika falešně-humánními nabídkami k pomoci. Polovičaté bombardování fanatické IS-bandy prováděné US-Američany a Francouzy je doslova směšné. **Krysař Abú Bakr al-Bagdádí** dychtí po moci nad světem stejně jako druhdy křesťané, kteří ve 4. století po Kristu (přesně 367 n. l.) v Alexandrii vyvolali smrtící štvanici proti vlastníkům nekřesťanských spisů, což roku 409 po Kristu císař Konstantin svým hloupým výnosem rozšířil rovněž na matematické vědy. Této smrtící štvanici padl za oběť nejen větší počet lidí, **nýbrž také vrhla lidstvo po stránce vědomí, vědění a dovedností o staletí nazpět, což by se nám mohlo znovu přihodit.**

Během 498. kontaktu z 31. července 2010 se Ptaah ohledně křesťanského ničivého zaslepení vyjádřil mimo jiné následovně (viz Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, blok 12, strany 190-191):

Ptaah ... To, co bylo celkově v rozsáhlých oblastech Říma, Malé Asie a Řecka atd. úplně zničeno, obnáší dle našich analů kolem 1 341 700 přírodovědných svitků. Mnohé z těchto rukopisů popisovaly velmi hodnotné lékařské poznatky a techniky, vedle vlastních technických vynálezů, které by, pokud by se bývaly zachovaly záznamy, nákresy a plány, bývaly vedly k tomu, že pozemšťané by bývali již před více jak 200 lety vyletěli do vesmíru a osídlili jiné planety. ...

Člověče, probud' se konečně! Lidstvo je znovu ve velkém nebezpečí, že padne za oběť fanatické, globální, smrtící štvanici vyvolané bludnou vírou!

Přečtení hodné informace ohledně IS pod těmito odkazy:

<http://leftfootforward.org/2014/07/meet-abu-bakr-al-baghdadi-the-new-caliph-of-islam/>

<http://www.spiegel.de/politik/ausland/abu-bakr-al-baghdadi-der-chef-von-isis-baut-am-gottesstaat-a-941951.html>

<http://www.theguardian.com/world/2014/jul/06/abu-bakr-al-baghdadi-isis>

<http://www.mahnwache-hamburg.de/tag/abu-bakr-al-baghdadi/>

<http://rt.com/op-edge/182628-us-moral-equivalent-isis-terrorist/>

Mariann Uehlinger, Švýcarsko

Světový mír a mezinárodní mírové bojové vojsko

Po celém světě se stále znovu obrací pozornost na válečné dění, které již dávno skončilo. To se děje prostřednictvím pamětních oslav válek, filmových dokumentů, válečných snímků, faktografických zpráv, románů, údajně protiválečných filmů, nových vydání dokumentů, rozhovorů s válečnými veterány, lidmi postiženými válkou, pozůstalými a přeživšími atd., atp. Samozřejmě nelze popřít skutečnost, že ony války byly pro tehdejší postižené lidi strašné a děsivé, jakož i hluboko pod úroveň smyslu lidské existence. Obecně se na podporu bláznovství spojeného s trvalým ožíváním vzpomínek na válku šíří a zastává názor, že to vše slouží k tomu, aby děsy uplynulých hrůz bylo lze zpracovat a aby byli odrazeni především mladiství, kteří válku a všechnu s ní spojenou nouzi a bídu, jakož i nelidskost, krvelačnost a vražednost, nezažili. Ve skutečnosti je ale to celé jen nová zákeřná forma válečného štvání, rasové a etnické nenávisti a dychtění po krvi. Kdyby se lidé opravdu a skutečně z ustavičného opakování starého šílenství něco naučili, pak by se dnes každoročně po celém světě nevedlo mnoho desítek krvavých a smrtících válek, ať malých či velkých. Pravdivou skutečností je, že probou-

zení a opětovné připomínání takovýchto nelidských válečných událostí způsobuje pravý opak toho, v co lidé údajně doufají. Vpravdě se tyto intriky spojené s připomínáním války nečiní za účelem odstrašení, nýbrž jen a pouze kvůli hanebnému zisku. Z toho důvodu jsou nenávisť, agrese, dychtění po odplatě a pocity pomsty stále znovu podněcovány, načež propukají a přinášejí zlé a smrtící plody. Ve skutečnosti je úplně zbytečné, když se po letech a desetiletích po temných a zlých letech ohlížíme zpět na uplynulá válečná dění – vpravdě ovšem nikoliv z lítosti, nýbrž kvůli profitu – a přitom jsme se stále ještě nenaučili porozumět tomu, jak lidé mohli být tak krutí. Zpravidla se ohlížíme zpět a údajně litujeme minulosti jen proto, abychom z toho buď vydobyli zisk a pěstovali svůj image anebo proto, abychom na potomky někdejších válečných vůdců a na nové státy nesmyslně svalili zodpovědnost za to, za co nikterak nemohou – opět kvůli zisku. Zodpovědnost za staré skutky se hloupě a drze hází i na nové členy vlád poválečné éry a budoucnosti, tj. na lidi, kteří na tehdejších skutcích nenesou vůbec žádnou vinu. Nevinní se z toho důvodu cítí být vinnými, jelikož přísluší k témuž státu jako oni někdejší váleční štváči a vůdci. Z té příčiny se pak ze soucitu a pocitu viny nechají svést k tomu, že s dříve postiženými zeměmi uzavírají ziskuchtivé smlouvy, které jsou pak opět zneužity a využity za účelem moci. To, co se dnes v tomto ohledu děje, je tedy mnohem strašnější, než se člověk v prvním okamžení domnívá. To lze dokázat, budeme-li pozorovat neonacismus, nenávisť k cizím etnikům a rasovou zášť, které z toho všeho vyplývají, ačkoli by lidstvo mělo být již ve svém myšlení a jednání o pár let zralejší a lidštější. Že tomu tak ale v žádném případě není, to dokazuje mnoho desítek rozsáhlých a na celém světě zuřících konfliktů států vedoucích válku. Na všech místech to jenom vře, zuří krize a válčí se a na celém světě panuje ohromně nebezpečný, zhuštěný náboj vražděním posedlé agrese, jež se spojuje s nepopsatelným propastným strachem a smrtící nenávisť. To tvoří tu nejhorší směs vedoucí k propuknutí války. K tomu navíc přistupují směšné, falešné pokusy o usmíření ze strany jistých směšných organizací, jako je např. OSN. Ty by zde ve své podstatě měly být proto, aby důrazně a přísně zakročily a vytvářely mír všude tam, kde jde o blaho lidského (a také zvířecího a rostlinného) života. Avšak tímto způsobem je jednáno jen tam, kde by válčící země mohla bezprostředně přímo ohrozit výhody a životní standard ostatních a bohatých zemí, jako tomu bylo např. tehdy, když hořel Kuvajt. Musela být zachráněna cenná ropa, neboť o ní šlo v prvé řadě, nikoli však o tisíce nevinných lidí, kteří v nejhorším utrpení museli zemřít.

Všude doutnají a eskalují národní povstání, revoluce a války. Do nich se vměšují ostatní státy, aby údajně podporovaly mír. To činí zčásti za pomoci výhružek, zčásti jako směšný pokus o usmíření, avšak nepokoje, vraždění a znásilňování atd. pokračují i přesto dál. – Pro postižené nevinné je však každý den války již za hranicí vši únosnosti.

Stejně se to má kdekoliv jinde, i vprostřed Evropy, kde diplomati celá léta nesmyslně učeně debatují a vydávají ultimátum za ultimátem jako ohledně vůdců války v bývalé Jugoslávii. Nato se vše jednoduše ignoruje. Diplomati jsou již zcela nedůvěryhodní a směšní a nikdo jim již nemůže důvěřovat. Proti těm hrozným děsům jsou neschopní skutečně a účinně něco podniknout. Na jednu stranu jsou tyto zodpovědné osoby zcela zchoulostivělé, falešně humanární a na svých postech nevhodné a na stranu druhou v určitých válkách zasažených zemích není co brát, tedy ani ropu, ani zlato, ani jiné cenné bohatství. V opačném případě by se totiž zasáhlo jinými prostředky než pomocí oněch směšných výstavních figurek OSN. Zasáhlo by se tvrdě a razantně, nikoliv však účinnými a opravdu smířícími lidskými prostředky, nýbrž zlým, nelogickým násilím. Takovým způsobem je ale i nadále bezpočet nevinných lidí mučeno k smrti, zaživa roztrháno na kusy a navíc špinavými, odpornými, nelidskými individui znásilňováno, okrádáno a przněno, aby nakonec po nevýslovných mukách směli zemřít. Muži, ženy

a děti umrzají, zmírají hlady, jsou otráveni, stíženi nákazami, zastřeleni na ulici, znásilňováni, olupováni a hanobeni. Copak udělali tak nelidského, že jim několik šilenců toto způsobuje?! A jaképak smýšlení má zbytek lidstva, když dopouští, aby se takovéto neuvěřitelné zločiny děly?!

To vše může však vznikat jen proto, že každý stát buduje armádu, vládu a státní aparát pro sebe, aniž by bral ohled na ztráty a aniž by zohlednil své vlastní občany, druhé národy a jejich práva a potřeby. Jedni mají s několika málo ostatními závazné smlouvy, které uvádějí, že jsou buď závislí na finančních dluzích atd. anebo mají povinnost v případě nouze, nepokojů či války zasáhnout a pomoci, avšak to ve skutečnosti jen pro dobro a zisk vládnoucích. Několik málo států má díky své velikosti výsadní moc a rozhodovací pravomoc, ale také nevyčtenou možnost svým válečným materiálem a atomovými, biologickými a chemickými zbraněmi celou zeměkouli vyhodit do povětří anebo ji zamořit a zničit. Pokud by tedy nějaká větší země chtěla zabrat nějakou menší, pak by to s dnešním pestrým a rozsáhlým zbraňovým potenciálem byla relativní maličkost. Mezitím můžeme tak jako tak hovořit o štěstí, že se ohniska války dosud nerozprostřela na veškeré státy celé Země. Přinejmenším tak zůstává naděje na uskutečnění jediného řešení, kterým lze války udusit již v samém zárodku, totiž mezinárodní mírové bojové vojsko.

Jak již jméno prozrazuje, sestává mírové bojové vojsko z mezinárodního uskupení vzdělaných a vycvičených vojáků mužského i ženského pohlaví. Každá země za tímto účelem vzdělává a vycvičí – v procentuálním poměru ke své velikosti a počtu obyvatel – odpovídající počet mužů a žen, z nichž se stávají míroví bojovníci. Ti smýšlí mírumilovně a cítí ochotu zastat se též života ostatních. Tímto způsobem vzniká obrovské a několik miliónů lidí čítající mírové bojové vojsko, které je rozloženo přes celou Zemi. Zasazuje se o mír a právě světový mír je jeho nejvyšší příkazání. Jeho povinností je chránit lidské životy a, je-li to nutné, bránit je též osobně se zbraní v ruce; dále zbavit moci viníky, válečné štváče, diktátory, teroristy, kriminálníky a zločince atd. a postarat se o to, aby v dotčené zemi již nemohly vypuknout žádné nové nepokoje atd. Už jen velký počet spolupůsobících jednotek musí zaručit, že v každé válčící zemi, v níž musí zasáhnout, v každém případě mnohonásobně převyší počet tamních členů armády, kriminálníchků a zločinců atd. Tím tedy vytvoří velkou přesilu podporující mír, takže proti ní neexistuje sebemenší šance, bude-li válečně napadena.

Komunikace kolem zeměkoule dnes funguje rychlostí vteřin; proto je možné, aby velitelé takového mírového bojového vojska byli stále informováni a udržováni na aktuální úrovni vědění. Vypukne-li někde nepokoj, převládne-li kriminalita a zločinnost anebo nějaký válečný štváč vzbouří svou vlastní armádu, pak musí být neprodleně zmobilizována přinejmenším 10násobná přesila mírových bojovníků, kteří budou ihned a co nejkratší cestou vysláni na místo nepokojů. Tam potlačí ohnisko krize již v samém zárodku, aby válka atd. nemohla eskalovat. Pouze obrovská přesila bojového vojska umožní vpadnout do země stíženého nepokoji ze všech stran, obklíčit útočníky a zajmout je. Obranný útok je přitom veden současně na vojsko i jeho velení, a to vždy v závislosti na útočných hrozbách dané válčící zemí. (Lidové povstání nebo vzmach kriminality a zločinnosti vyžaduje jiná opatření než hrozba jaderného útoku.) Je-li ohnisko krize odstraněno, potom jsou v dotčené zemi ihned zničeny veškeré zbraně. Zbraněmi k obraně disponuje vposledku už jen mezinárodní mírové bojové vojsko, přičemž tyto zbraně musejí být uskladněny a kontrolovány tak, aby k nim žádní mocichtivci, dychtivci po odplatě nebo ziskuchtivci, zločinci a kriminálníci neměli přístup. Mírové bojové vojsko tyto zbraně může a smí obdržet a použít také jen tehdy, vyžádá-li si to sebeobrana. Mírové bojové vojsko zaručuje, že postupem času budou rádoby diktátoři, váleční štváči,

kriminálníci, zločinci a nepřátelé života a majetku vykořenejí pomocí po lidské stránce ospravedlnitelných, avšak rigorózních opatření. Tím bude na celém světě vytvořen mír a bezpečnost všeho života, a to natrvalo.

Mírové bojové vojsko nemá vůbec nic co do činění s novým stavem války anebo s novou skupinou moci na Zemi. Vykonává totiž pouze funkci ochrany a použití logického násilí. Dokud se lidstvo takovýmto způsobem zvrhává, jak je tomu již velmi dlouhou dobu a jak to dnes každodenní zprávy stále znovu potvrzují, do té doby je nezbytná organizace, která takovéto lidem a životu nepřátelské skutky zamezí. Válečný štváč a vůdce, despota, diktátor, kriminálník nebo zločinec nemůže být přiveden k rozumu přátelskými slovy; už jen samotný nápad, udělovat válečné rozkazy nebo ostatní lidi týrat, olupovat, okrádat anebo je ničit omamnými jedy a zabíjet atd. svědčí o tom, že lidé, kteří toto činí, jsou ve svém myšlení a jednání nemocní, pomatení a zvrhlí, a to způsobem vůči životu a člověku nepřátelským. Ve svém šílenství a ve své pozici moci atd. jsou však natolik nebezpeční, že ohrožují život vlastních spoluobčanů, stejně jako život ostatních lidí i lidí jiných států a jsou připraveni jej bez skrupulí, nezodpovědně a nesmyslně obětovat. Ve většině případů se jedná o hlavy států se svým doprovodem, které nejsou schopny unést enormní zátěž a zodpovědnost za celý stát, takže zpanikaří a jsou mocichtivé, a proto chtějí stále všeho víc a nikdy nebudou spokojené.

Mír lze přivodit a udržet jen za pomoci použití logického násilí, což ale mnoho lidí nechce pochopit. Velmi dobrým příkladem budiž v tomto ohledu lidské tělo, které přece podléhá daným přírodním zákonům, a tedy i na jejich základě funguje: Chce-li se v lidském těle zahnídit nějaký bacil, potom je v těle vyprodukován bezpočet protilátek, které onen rušivý faktor v přesile napadnou a zahubí. Pokud by tomu tak nebylo, mohl by se choroboplodný bacil nerušeně rozmnožovat a nakonec by zachvátil, ba dokonce zničil celé tělo. Protilátky slouží bezpečnosti a ochraně živých a zdravých buněk. Taktéž se to má i s válečnými štváči a mezinárodním mírovým bojovým vojskem. Pokud se zločinnému jednání nějaké hlavy státu nebo zločince atd. ihned neučiní přítrž pořádkutvornou přesilou mírových vojáků, potom se může nerušeně a beztržně dít všechno to, co se v desítkách zemí po celém světě dnes a denně děje každý rok – všechny ty hrůzy a nepředstavitelné věci v ohavných válkách a zločinech.

Na mezinárodní mírové bojové vojsko všeobecně převládá zcela chybný názor. Slova „mír“ a „boj“ v jednom slovním spojení mnoho lidí ruší, jelikož si pod tím představují armádu, kterou známe dnes a jež opět rozšiřuje bídu, nouzi, strach a hrůzu. Avšak tak tomu vůbec být nemůže, neboť členové vojska jsou velmi dobře vzdělaní odborníci, jak ve věci obrany, tvorby a udržení míru a zajištění přežití, tak ohledně následování přírodních zákonů a lidství; navíc jsou různých národností, resp. státních příslušností, takže by se nikdy nemohli v touze po moci spojit v nějakém státě a své mocichtivé ambice uskutečnit. Jsou vázáni mezinárodní úmluvou vykonávat svou službu bok po boku, takže jim vůbec ani nemůže přijít na mysl, aby nechali vyvstat spor nebo lačnost po moci atd. Mírové bojové vojsko bojuje za mír a snaží se jej podle svého nejlepšího lidského umění, dovednosti a lidskosti pokud možno vytvořit, a to tak, že pokud možno nebudou žádní mrtví, anebo jich bude jen velmi málo. Úkolem tohoto vojska je chránit život a eliminovat ohniska nepokojů, načež pro všechny lidi a jejich majetek zajišťuje mír, klid, pořádek a bezpečnost; není tu od toho, aby si hrálo na vojáčky. Každá zbytečná smrt musí být za všech okolností zamezena. Kdo si však myslí, že může do válčící země jednoduše vtrhnout a všechno v ní srovnat se zemí, ten není lepší než samotný původce války, neboť si ve svých myšlenkách zahrává se zákeřnou vraždou, zločinem proti lidskosti a úkladnou vraždou nevinných. To však není smyslem mezinárodního vojska mírového boje.

I vojáci válčící země toliko vykonávají své rozkazy, častokrát z donucení a možná i jen ze strachu, že je držitelé moci nebo vlastní národ zabijí. Tak jak si to totiž většina nezúčastněných lidí myslí, právě tak tomu zpravidla nebývá, neboť zvrhne-li se někde nějaký držitel moci nebo zločinec, potom nelze tohoto člověka a celou jeho družinu nebo dokonce celý jeho národ zabít – národ, který je na tom všem zpravidla ještě nevinný.

První povinností pomocné strany je bez výjimky chránit a zachovat život. Mrtví smí být jen z jednoho a jediného důvodu: Sebeobrana. Člověk je k zabítí druhého člověka oprávněn jen a pouze v takovém případě. Mírové bojové vojsko jedná vždy jen podle zákona nenásilného násilí (tzn. pouze mnohonásobná přesila mírových bojovníků udusí nepokoje v zárodku). Samozřejmě nelze vyloučit situaci, že mírový bojovník bude muset nějakého válčícího útočníka zastřelit nebo jiným způsobem usmrtit, aby zachránil svůj vlastní život anebo život ostatních, resp. aby naplnil svůj cíl omezit nepokoje, válku či zločin atd. Lze totiž počítat s tím, že válčící země nebo zločinci atd. se nebudou ochotni vzdát. Musí-li se však v této podobě zabíjet, tedy z donucení, pak jedná mírový bojovník v holé sebeobraně, nikoli tedy z touhy vraždit. Takto lze počet nevyhnutelných mrtvých omezit na několik ještě počítatelných obětí, zatímco v protikladu k tomu jsou dnes lidé všude po světě po tisících hanobeni, mučeni, mrzačeni, okrádáni, vykořisťováni a coby nevinní sprovozováni ze světa. To poté, co celé dny, měsíce či roky marně doufali ve spravedlivou pomoc. Za příklad ať i zde poslouží lidské tělo: Nepodaří-li se protilátkám neutralizovat ohnisko choroby, potom musí být kupř. odstraněno chodidlo nebo noha atd., aby se ochránilo zbylé tělo a jed či choroba se nemohly dále rozšiřovat.

Boj o mír není totéž co válka; válka znamená vraždu, bídu, nouzi, zášť, likvidaci a zničení. Boj o mír je ve smyslu mírového boje oproti tomu vážné lidské úsilí o pokojnou a zdravou existenci všech forem života a vsí existence. To je jistě také spjato s určitou dobou nepokoje, avšak tato doba má za cíl vytvořit vyrovnanost. Boj tohoto typu probíhá způsobem, z něhož jakožto cíl pramení mír, byť by při tom mělo být nezbytné logické násilí. To stojí v protikladu k politickým a zločineckým válkám, které slouží jen a pouze nabytí a udržení moci a zisku. Boj o mír zápolí s negativem a se zvrhlostmi, aby nakonec mohlo převážít ono pozitivně vyrovnané. Boj o mír tvoří mír, zachovává a buduje; není zde proto, aby ničil a pustošil, jako je tomu v případě každé politické války, války o moc a zisk atd. Nelze ovšem jen tak bezhlavě začít bojovat, neboť i boj o mír musí být v detailu i v celkovém rámci dobře strategicky promyšlen a naplánován tak, že úspěch bude zajištěn. Tento fakt také co do zásahů do machinací atd. válčících států nebo zločineckých organizací značí, že do dotyčné země vnikne ohromná přesila mírových bojovníků, aby se jakýkoliv odpor stal nesmyslným a nepokoje nemohly dále gradovat a byly zničeny ve svém původu. Tím ovšem válka dosud není urovnána, neboť po zamezení válečných skutků a paralyzování a předvolání zodpovědných osob, jako např. za účelem opatření jejich celoživotního vyhoštění na nějaké absolutně bezpečné a neopustitelné místo, bude dále nezbytné, aby dotyčnému národu byla poskytnuta humánní pomoc. Z toho důvodu se pak také z dané země nemůže stáhnout celé mírové bojové vojsko, nýbrž jeho určitá nezbytná část v ní musí setrvat a starat se o to, aby žádné nové nepokoje nemohly vypuknout. Krom toho musejí být vláda – která má být nově povolána – i národ pomocí poučení opět přivedeny na správnou cestu, což si podle okolností může vyžádat dlouhou dobu. Tak je tomu proto, že každý člověk musí získat vhled do nezbytnosti míru, lidskosti a spravedlivého a dobrého způsobu života, a musí tedy uskutečnit změnu svého smýšlení.

Barbara Harnisch a Billy, Švýcarsko

únor 1995

BEAM portál

Bázeň je iluze

Propadne-li člověk bázni, pak se pohybuje ve formě iluze, kterou svými myšlenkami a city vytváří s ohledem na něco, co se zakládá na negativní představě, jež se může anebo by se mohla uskutečnit. Přitom však zapomíná, že je sám se sebou jedním a tvoří svou vlastní jednotu, které je sám pánem a mistrem, a proto si také sám určuje, zda se iluzorní bázni přeje oddat či nikoli. Z té příčiny také zapomíná, že svou radost nemá ponechávat jen svou vlastní radostí a svou bolest jen svou vlastní bolestí, právě jako zapomíná i na to, že mu jeho bližní v každé myslitelné situaci mohou být nápomocní. Ve své vlastní jednotě může tedy v jednotě lidského společenství nalézt soucit a útěchu, bude-li hledat komunikaci a nebude-li si dělat žádné iluze o tom, že musí mít bázeň sdílet svým způsobem život s ostatními. Mnozí lidé však se všemi svými problémy a starostmi, i se svou radostí, nadějí, trápením a bolestí, zůstávají hrozivě osamoceni. Všechny tyto okolnosti jsou sic jejich vlastní, leč mohou je sdílet s ostatními, nebudou-li žít v iluzi, že musí mít bázeň to vše s nimi sdílet. Člověk je jakožto vlastní jednota v každém ohledu jednotou i se svými bližními, a každá jednota – ona vlastní i ona s bližními – žije na téže úrovni a Zemi, dýchá tž vzduch a pje touž píseň života. A tak pje jeden každý jednotlivě sám pro sebe, jakož i celá masa lidstva ten správný tón života, pročež každý přispívá svým hlasem do sboru a má též v každém ohledu touž hodnotu jako kdokoli jiný. A vezme-li člověk toto vědomě na vědomí a rozpozná-li a porozumí-li dotyčné skutečnosti a pravdě, potom v něm ani nevznikne žádná iluze, a tedy ani žádná bázeň z toho, že by mohlo nastat takové odloučení, které by spojení s blízkými, spolubližními znemožnilo. Vpravdě dávají tvořivě-přírodní zákony a přikázání každému člověku možnost vytvořit si činností vlastního vědomí a vlastních myšlenek a pocitů mnoho vědomostí, moudrosti i velký prostor a velkorysost, aby sám sebe, ba i celičké lidstvo obsáhl a objal vši svou lidskostí, bude-li jen vše vědomě, prost iluzí, a tedy i bez bázně pozorovat, chápat a uskutečňovat.

Vzpomene-li si člověk na to, kým vpravdě je, potom ví, že stále existuje možnost, aby se svou komunikací spojil s bližními, a že tedy ani nemusí vytvářet žádnou iluzorní bázeň, že zůstane na světě sám a bez pomoci. Musí tedy rozpoznat, že neustále existuje naděje, jakož i velmi mnoho dobrého a pozitivního, co rozvíjí se jak pro jednotlivce, tak pro celou masu lidstva. A rozpomene-li se člověk na to, že je svou vlastní jednotou začleněn a úzce spjat i s jednotou společnosti a všech lidí, pak z něj spadne iluzorní bázeň, že zůstane sám a bez pomoci. Z toho rovněž plyne, že se člověk nestane osamělým a že naplní své smysly tím, že bude, v jednotě ve společenství s bližními, všecičko vidět v lásce, míru, radosti, svobodě, štěstí a harmonii – dalek vši iluze bázně z toho, že bude na světě bez pomoci a sám.

SSSC, 20. října 2013, 15.46, Billy

Bázeň je iluze

Každá bázeň je výraz iluze, která se zaměřuje na to očekávat a vyhlížet něco, co je nějakým způsobem zlé, nedobré a negativní.

SSSC, 20. října 2013, 16.54, Billy

Německý originál: <http://beam.figu.org/artikel/1395205200/furcht-ist-eine-illusion>

Kontakt 434 (kompletní), sobota, 9. září 2006, 19:57

Billy Ah, ty už jsi tady, milý příteli. Buď vítán – Salome.

Ptaah Zdravím tě, můj příteli. Ano, jsme tu trvale už asi osm dní, neboť provádíme různá měření ohledně změny klimatu a ta si žádají hodně času.

Billy Tady ve Švýcarsku?

Ptaah V celém prostoru Evropy, ale celý tento týden jsme byli činní v oblasti Švýcarska.

Billy Aha. – Je tedy možné, že jste na začátku týdne prolétávali severovýchodním Švýcarskem, kde vás možná zahlédli nějakí pozorovatelé?

Ptaah Někteří z nás byli i v této oblasti, a protože některá objasnění musejí být provedena bez ochranných štítů proti spatření, je možné, že naše letové stroje mohly být spatřeny pozorujícími osobami.

Billy Tak tomu zřejmě i bylo, neboť přinejmenším jedna osoba viděla zjevně jednu z vašich lodí, což hlásila Bernadettě.

Ptaah To je možné, neboť jak jsem řekl, některá objasnění se musí provádět bez ochranných štítů proti spatření.

Billy Dobrá tedy, pak lze tedy předpokládat, že se dotyčná osoba skutečně nemýlila. Ale něco jiného: Při tvé poslední návštěvě jsi řekl, že na sebe nenecháš dlouho čekat, abys mně přinesl nové předpovědi. Tato krátká doba je ale už tři týdny stará.

Ptaah To jsou inu naše různá chápání času.

Billy Podle toho principu, že když říkáš »brzy«, tak to může znamenat jak za tři měsíce, tak i za tři roky. Ale chápu to, neboť krátký život u nás pozemšťanů nás vede k jinému chápání času, než je tomu v případě vás s průměrnou délkou života okolo tisíc let.

Ptaah V tom to skutečně je.

Billy Vždyť to právě říkám. Jaké máš ale nyní předpovědi, pokud se mohu zeptat nejprve na ně?

Ptaah Tvé myšlenkové vlastnictví ti zcizuje a zneužívá Vatikán, jak jsem zjistil při jednom pohledu do budoucnosti, a sice poprvé na cestě papeže po Německu.

Billy Nepovídej - jako by to bylo něco nového.

Ptaah V tomto ohledu to nové je, neboť Josef Ratzinger, který se nechal zvolit papežem, se sápe natolik úskočně po věcech z tvého myšlenkového vlastnictví, že mu to přináší užitek u jeho věřících. Skutečnost je totiž ta, že se nově chopí tvé směrnice, aby kolem sebe nahromadil své věřící ovečky. Užívá k tomu totiž nově tvou směrnici o nemisionaření, a sice kazatelským způsobem, že náboženská víra v boha a církve se musí dít svobodně, resp. tím, že se člověk sám a z vlastní vůle musí rozhodnout k víře a k církvi, tedy tak, aby neexistoval žádný nátlak. Vykrádá tedy tvé myšlenkové bohatství a tvou směrnici, že k tomu, aby se člověk obrátil k Učení pravdy, Učení ducha a Učení života, k tomu ho nemá vést žádné misionaření ani nátlak. V ohledu na víru a církve ze své strany vše přeformulovává tak, aby zároveň i kázal, že odmítání boha, náboženství a církve, stejně jako náprava všech věcí v tomto ohledu nesmí odpovídat žádné svobodě. V tom je ale obsaženo skryté varování pro všechny ty, kteří se obrací jen a pouze k pravdě ohledně Tvoření a jeho zákonů. Pokud by lidstvo v dnešní době nebylo ještě

natolik pokročilé ohledně chápavosti a rozumu, pak by tento papež, tento náboženský fanatik a velký cynik, vyvolal novou inkvizici.

Billy To je jasné a zřetelné.

Ptaah Jasnost vyplynula také z našich objasnění, která jsme ukončili minulý týden, ohledně religiozity pozemšťanů, přičemž se však vztahují jen na náboženství boha, zatímco buddhismus do toho není zahrnut. Kromě buddhismu je tak pozemské lidstvo z 82,7 procent lapeno nějakou náboženskou vírou nejrůznějších konfesí a sekt a tím pádem tyto pozemšťané již nejsou s to užívat neovlivněně, jasným a samostatným způsobem svůj vlastní rozum a své vlastní pochopení. Naše objasnění také úděsným způsobem ukázala výsledek, že velké masy těchto nábožensky a sektářsky věřících všech směrů jsou v důsledku svých náboženských bludných učení stále připraveni k tomu, oddávat se nenávisti a svárům, podporovat nebo vykonávat pomstychtivé činy a odplatu, jež vedou až k vraždám, zabíjení, válkám a zničení. Paradox přitom ale je, že velká část těchto lidí si nepřeje ani vraždy, zabíjení, války či zničení, nicméně vše v této věci podporují, když to vyžadují náboženství a státní mocnáři nebo když to slouží údajně jejich bezpečnosti. Naproti tomu se nachází 17,3 procent těch, kteří nepřísluší žádnému náboženskému směru víry, nýbrž jsou to lidé volně smýšlející či jsou nakloněni Učení pravdy. Z toho je ovšem 1,9 procent těch, kteří jsou ve všech věcech ohledně celosvětového dění a ideologií atd. úplně lhostejní. Zbývajících 15,4 procent jsou ti, kteří celkově vzato vědomě či nevědomě následují Učení pravdy, Učení života a tím směrnice Učení ducha, a tím opět tvořivě-přírodní zákonitosti. Tím se jasně a nezvratně dokazuje, že náboženská víra nese velmi mnoho viny na veškeré bídě a zlu, které je rozšířeno a nadále se rozšiřuje mezi celým lidstvem. Pokud by se pozemšťané svobodně, z vlastního uvážení, bez nátlaku a bez misionaření, z čistého pochopení a jasného rozumu věnovali skutečnému Učení pravdy, Učení ducha a Učení života, jak je toto obsaženo v misi tvé a členů FIGU, pak by se proměnili ke skutečnému životu a ke skutečnému vedení života. To by znamenalo, že by vyvstala skutečná láska mezi pozemšťany, jakož i vnitřní a vnější mír, svoboda a harmonie, jak to učíš. Tím by postupně mizelo všechno zlo svárů, vražd, zabíjení, nenávisti, týrání a trestu smrti, stejně jako pomsta, odplata, žárlivost, války a zničení. Konec by našlo i přelidnění a ničení životního prostředí vedle mnohého dalšího zla. To bude ale moci být skutečně teprve až tehdy, až budou všechna náboženství zakázána a zrušena, neboť do té doby, co budou ještě existovat v dnešním měřítku, budou všechna zla světa a smrt, ničení a zkáza nadále sklízet hojnou úrodu. Existuje dokonce nebezpečí, že v důsledku fanatických náboženských intrik cynika Ratzingera opět stoupne procentní podíl nábožensky věřících, obzvláště mladých, které Ratzinger svádí a kteří jsou ohledně skutečné pravdy s ohledem na Tvoření a tvořivě-přírodní zákony zcela nezdatní a nevědoucí. To celé vyplyne prostřednictvím tvé učební směrnice, kterou ti Vatikán ukradl, a sice že žádný člověk se nemá misionářit k pravdě, nýbrž že má cestu k ní najít z vlastního zájmu a vůle v úplně svobodě, neboť z toho přeformuluje papež ve svém fanatismu, cynizmu a chladné vypočítavosti tvá slova tím způsobem, že každý člověk má najít svobodně cestu k víře, jak jsem již vysvětlil. Papež nyní obrací tradiční jednání Vatikánu a papežství, které od doby trvání katolicizmu obracelo krvavým misionářením jinak věřící, resp. pohany atd. na katolicky věřící, zatímco misionářením bude coby paradox ohledně »svobody, ze které má vzniknout víra« nadále prováděno, čímž na lidech bude opět vykonávat nátlak za tím účelem, aby museli věřit. To odpovídá nestvůrně cynickému, vypočítavému, panovačnému a prohnanému konání, na jaké může přijít vůbec jen člověk, který bez jakýchkoliv výčitek svědomí, nezodpovědně a nekompromisně zabřednul do patologického nábožensko-sektářského fanatismu. Krom toho, že Ratzinger používá tvé učení a přetváří ho ve svůj prospěch, neštítí se ani toho, aby otevřeně, urážlivě a potupně napadal islám ohledně proroka Mohammeda, což silně popudí mnoho muslimů a muslimek po celém světě. Ve své

moci a ve svém velikášství věří, že je bohem určený majestát a že stojí coby božské poručnictví nade všemi ostatními náboženstvími, načež se ve svém fanatizmu domnívá, že si může dovolit vše, co si jen umane. A tak hanobí veřejně proroka Mohammeda, čímž ještě více rozdmýchává latentní nepřátelství mezi křesťanským a islámským náboženstvím, než jak toto existuje již od pradávna. Přirozeně, že se tato skutečnost bude opět vehementně popírat a zapírat, ačkoliv jeho slova budou vysílána televizí po celém světě a svědky se stanou miliony lidí. Vatikán a všichni papežští vazalové budou chtít přesměrovat Ratzingerova potupná slova ohledně islámského náboženství prostřednictvím lží do podob nenapadajících, neurážlivých a nepotupných, což se jim ovšem nepovede, protože se muslimové a muslimky po celém světě budou cítit právem dotčeni, neboť Ratzingerovo urážení a potupu proroka jednoduše nestrpí. To celé skutečně zapůsobí z úst papeže mnohem hůře, než kdyby to řekl nějaký naivní neznámý křesťan bez vlivu. Ratzingerův nábožensko-sektářský fanatismus vytváří jeho hloupými a opovrženíhodnými výroky nové rozmíšky mezi islámem a křesťanstvím, přičemž tyto rozmíšky nelze brát na lehkou váhu. Avšak to ten cynik není schopen ve své bludné víře pochopit. Nakonec ale dostane strach a pokrytecky se pokusí vyhledat údajně smířlivý dialog s islámem, stejně jako se pokusí cestou svých vazalů nepravdami urovnat své chybné konání, jakmile přece jenom rozpozná, jakou nenávist a výhrůžky ze strany islámských věřících svými urážkami natropil.

Billy Nepřekvapuje mě, že tento Ratzinger obšlehává moje slova, neboť předpokládám, že se ve Vatikánu naše webová stránka FIGU pilně prohledává a krade se vše, co je jen pro červené a černé sukně a bílého troubu na Petrově stolci užitečné – stolci, který stejně nikdy neexistoval, neboť Petr nikdy nebyl papežem. Papežování samotné vzniklo přece teprve mnohem později, zcela v protikladu vůči chybným tvrzením v prolhané kronice papežské a vatikánské historie. A že ve svém bludu otevřeně láteří proti Mohammedovi, to typicky poukazuje na jeho bludnou víru, ve které se sám považuje za údajný bohem určený majestát.

Ptaah To je skutečnost, která je ve Vatikánu velmi dobře známá, avšak vehementně se popírá. Avšak to není s podivem, uváží-li člověk, že celá papežská a vatikánská historie je plná lží, podvodů, intrik, děvkařství, vražd, zákeřností a zabíjení. Na Zemi skutečně neexistuje žádné další náboženství, ve kterém bylo stejnou měrou spácháno tolik těžkých hrdelních zločinů ve jménu imaginárního boha a náboženské víry jako právě v katolickém křesťanství. A toto náboženské křesťanství se musí vlastně od základu označit jako náboženství papeže a náboženství Vatikánu, neboť papežství a k tomu patřící vazalové coby biskupové a kardinálové atd., utvářeli od pradávna křesťanské sektářství k vlastnímu prospěchu do podoby náboženství, které ztělesňuje křesťanství jen zdánlivě, neboť pravda je taková, že toto náboženství ztělesňuje velebení papeže a těch, kteří se coby biskupové a kardinálové atd. sdružují kolem »jeho vznešenosti« a »zástupce boha na Zemi«. Krom toho jde u tohoto náboženství papeže jen a výhradně o moc, a sice o moc, která má ovládat svět a vyřadit vše světské, co není pro papeže a Vatikán vhodné. Tento způsob mocenského šílenství a snah o dosažení celosvětové nadvlády je přesně tak proradný, jako způsob, jakým to dělají Spojené státy americké, které usilují rovněž o světovou nadvládu, avšak zlou silou zbraní. Pokud by bylo i pro papeže Ratzingera možné užít takovéto síly zbraní, pak by se – krom zavedení nové inkvizice – neštítal ani uspokojení svého náboženského fanatismu, svého cynizmu a mocenského šílenství nějakou celosvětovou náboženskou válkou.

Billy Úděsné. – Ale nelze to změnit, přinejmenším to nepůjde tak dlouho, dokud lidé nedostanou rozum a nerozpoznají pravdu skutečných intrik papeže, Vatikánu a všech náboženských vazalů. Musí být také řečeno, že se to ale nevztahuje jen na katolictví, nýbrž i na jiné náboženství a sekty, přičemž bych chtěl ohledně toho ovšem vyloučit buddhismus s ohledem na nábo-

ženské válečné snažení, pomstu, odplatu, tresty apod., jaké existují ohledně veškerého zla u všech ostatních náboženství a sekt. Bludná učení sice obsahuje i buddhismus, avšak nikoliv právě v této zmíněné podobě, neboť buddhistická bludná učení se vztahují na záležitosti ohledně ducha a vědomí atd., které nemají nic společného s válkou, nenávistí, pomstou, tresty a odplatou atd.

Ptaah To je správně.

Billy Pak tu mám jiné téma: V posledních letech se na Zemi velmi rozvinula nanotechnologie, přičemž se využívá stále více nejrůznějších nanomateriálů pro všemožné věci každodenní potřeby. Jednou jsi k tomu řekl, že nanočástice jsou pro lidi zdraví škodlivé. Co pod tím má člověk rozumět?

Ptaah Nanočástice nejrůznějšího druhu jsou krajně zdraví škodlivé, pokud se dostanou do dýchacího ústrojí a tím do plic. Obzvláště to může nastat látkami a všelijakými materiály, které jsou ošetřeny nanočásticemi a které se uvolňují z materiálů a plují vzduchem, načež je člověk vdechne. Takové vdechnutí nanočástic není v žádném případě neškodné, nýbrž pro lidský organizmus natolik škodlivé, jako je to např. u azbestových částic, které rovněž vyvolávají životu nebezpečné nemoci. To je skutečnost, kterou pozemští vědci žel zatím nerozeznali, a pro mnoho lidí to může mít následky v podobě těžce narušeného zdraví, pokud brzy nerozpoznají tyto skutečnosti a nezasáhnou protiopatřením.

Billy To ovšem asi bude ještě nějaký ten čas trvat, a sice i poté, když tvá varování rozšíříme do světa. Na jednu stranu jsou naši vědci náležitě omezení a na druhou stranu za vším vězí tak výnosná komerce, že tu věc půjde jen stěží zastavit. Zastavit ale nelze ani mnoho dalších věcí, jako např. oteplování klimatu, zničení životního prostředí a přelidnění, z čehož v přírodě probíhají obrovské změny. Kácení deštných pralesů, zastavování země, zabetonovávání a asfaltování velkých ploch rovněž přispívá k razantně postupující změně klimatu, jakož i z toho plynoucí velké množství dešťů, o čemž již Semjase na konci 70. let řekla, že se Evropa pomalu stává močalem.

Ptaah To je žel nevyhnutelná skutečnost, neboť pozemšťané neslyšeli na varování a neslyší na ně ani nadále. Další klimatické změny nevznikají jen znečištěním životního prostředí, nýbrž plynou také ze změn na zemském povrchu a vykořisťováním přírodních zdrojů, a jak jsi uvedl, rovněž i kácením deštných pralesů a betonováním a zastavováním půdy, obzvláště pak zeleně. A ohledně toho, že se z Evropy stává močál, je třeba říci, že tento problém neobyčejně velkých a silných dešťových srážek vytváří nové faktory změny klimatu, neboť se tím drasticky mění teploty. Tím se mění celá příroda, a sice nejenom vegetace, nýbrž i svět a fyzické vlastnosti atd. zvířeny a člověka. Střídají se extrémní sněhové bouře a krupobití s obdobím extrémního horka a sucha, což má dopad také na ledovce, které tají, stejně jako na Arktidu a Antarktidu. Stále větší lijáky vyvolávají stále více naplavenin, sesuvů půdy, skal a kopců, přičemž důležitou roli hraje také rozmrznutí permafrostu, který drží masy hornin pohromadě. Oteplováním zemského klimatu tak stoupají i vody moří, což bude mít za následek, že se nezadržitelně zaplaví města, vesnice a obydlená území, která se stanou pro pozemšťany neobyvatelná. Obyvatelných ploch tak bude stále méně a budou menší, což znamená, že se životní prostor pro pozemšťana smrskne a zmenší, a sice v poměru ke stále rostoucímu přelidnění. Tím je již předurčena katastrofa pro celé lidstvo, kterou lze ještě zastavit v těch nejhorších podobách formou rigorózní kontroly porodnosti, resp. celosvětovým, kontrolovaným a etapovitým zastavením porodnosti v dlouhodobém sledu. Co ovšem pozemšťané již zničili v přírodě a ohledně klimatu svým přelidněním a jeho katastrofickými následky, to žel již nelze vrátit zpátky, a proto budou

přírodní katastrofy v každé podobě v nadcházejících dobách stále více přibývat a získávat na intenzitě a stanou se »normálními«.

Billy Hovoříme tu opět o věcech, které by se měly vlastně rychle rozšířit na veřejnosti. Co myslíš, měl bych z tohoto rozhovoru snad udělat mimořádný bulletin?

Ptaah Svou ideu bys měl uskutečnit, neboť to, co jsme prohovořili, má velké rozpětí a význam pro pozemšťany. Ale když už o tomto hovoříš, pak bych chtěl předložit návrh ohledně bulletinů: Pro misi by bylo velice důležité, kdybyste veškeré bulletiny od vydání prvního exempláře chronologicky shrnuli jako knižní dílo. Myslím přitom na formát, jaký mají nové bloky kontaktních zpráv. I všechny malé spisy by se měly postupně seřadit a shrnout do knižních děl podle témat.

Billy Člověče, to stojí spoustu námahy, práce a především peněz, které nemáme.

Ptaah Nemá to být práce ze dne na den, nýbrž by se měla činit jen postupně. Jak daleko ostatně dospěla obě díla Piera, soubor článků z Věku Vodnáře a soubor článků z novin?

Billy O tom nemám žel žádné ponětí. Ale rád se ho zeptám.

Ptaah To bude dobré, neboť i tato díla potřebují rozšířit.

Billy Pak bych chtěl s tebou ještě pohovořit o několika osobních věcech, pokud máš ještě čas?

Ptaah Nespěchám.

Billy Pak tedy následující ...

Zlé zacházení s dětmi během jejich vývoje

Příroda nám ukazuje, že bez existenčního zajištění života vším nezbytným nemůže nic růst ani prospívat. Každý živočich má své vlastní potřeby, které je nutno zohlednit, má-li se správně rozvíjet, vyvíjet a nakonec se stát tím, k čemu je určen. K těmto živočichům se řadí i člověk a i on potřebuje tyto pro něj tak důležité předpoklady, aby se stal člověkem opravdovým a byl schopen rozpoznat svůj životní úkol. Ačkoli mu za vzor slouží příroda a potřeboval by jen otevřít oči, aby rozpoznal zákony života, tak přesto žije v omylu, že s ním to vše nemá vůbec nic společného. To je fakt, který se potvrzuje na celém světě, neboť jinak by člověk neplodil žádné děti, které by nemohl ani uživit, ani jim poskytnout domov, anebo které kvůli nechtěnému pohlaví přenechává jejich osudu, např. tím, že je odloží, sotva stačily přijít na svět. Člověk ale plodí k jeho vlastnímu užitku určené potomky i proto, aby je ovládal a vlastnil, anebo k nim není schopen pociťovat žádnou lásku, jelikož si je vlastně vůbec nepřál. Tuto Zemi obývají milióny takovýchto hladových, nechtěných, zneužívaných dětí; každý den jejich počet přibývá, každý den klesá jejich hodnota jakožto lidských bytostí v lidském společenství a každým dnem roste jejich bída.

Jsou snad děti vinny tím, že nemají co jíst, že se nemohou dozvědět, co to znamená být milován, chráněn a veden, anebo mohou snad za to, že zesuroví a páchají trestné činy? Anebo je to možná osud, který takto tvrdě a nemilosrdně udeří? Tak tomu nikterak není, neboť když člověk konečně pomyslel na své děti a nemyslel jen sám na sebe, pak by jím poznání o vlastním původci této mizérie brzy hluboce otřásl. Zneužívání a týrání dětí nezačíná teprve teh-

dy, když jsou mláceny, sexuálně zneužívány nebo psychicky terorizovány, ale již v okamžiku nezodpovědného zplazení, které již samo o sobě budoucí bídu předurčuje.

Člověk je v masovém měřítku vinou svého vše převažujícího egoismu neuvěřitelně nezodpovědný. Jelikož právě na děti a jejich budoucnost nemyslí – byť je jejich budoucnost zčásti i jeho vlastní –, a místo toho myslí jen sám na sebe, tak si ani nikterak neuvědomuje, jak katastrofálně se důsledky jeho konání již dnes utváří. A to zcela nehovoříme o tom, že by jeho představivost sahala tak daleko, že by si na základě dnešní situace dokázal realisticky vykreslit budoucnost.

Kromě dětí, které byly zrozeny omylem, existuje ještě nekonečně mnoho důvodů, proč si člověk děti přeje mít. Děti samotné zde žel vůbec nehrají tak zásadní roli, namísto toho to jsou však nejrůznější pohnutky, které si člověk určuje ve svých myšlenkách. Např. se snaží bez velkých úvah a odpovědnosti naplnit svá vlastní přání a tužby, viditelně potvrdit svou potenci anebo ze sebe něco zanechat budoucím generacím v naději, že bude po své smrti ve svých dětech nějakým způsobem moci žít dál. K těmto důvodům patří i vlastní bohatství, které nakonec potřebuje svého dědice, nicméně také moc a panovačnost, kterou může člověk vyžít přinejmenším na dětech, pokud k tomu jinak v životě nenachází příležitost. Zcela destruktivně však na celé lidstvo působí omyl, že mnoho vlastních potomků může zajistit vlastní budoucnost. Tato myšlenka je velmi rozšířena nejen v chudých zemích, ale i v těch bohatých, byť v nepřímém slova smyslu.

V neposlední řadě je třeba zmínit, že pro mnoho lidí děti jednoduše patří k manželství. Proti tomuto důvodu bychom vlastně nemuseli bezpodmínečně nic namítat, kdyby se lidé skutečně sezdávali ze skutečné lásky. To ovšem v dnešní době žel patří k těm vzácnějším případům. Zplazení dítěte by měla předcházet skutečná láska dvou lidí, neboť skutečná láska nemá nic společného s vlastními materiálními citovými zmatky bez jakékoliv kontroly, které člověka uvrhávají do chaosu a skutečně jej zaslepují, jak je přičítáno (falešné) lásce. Pravá láska však není ani vrtkavá a ani nečiní člověka slepým, nýbrž jej činí vidoucím, a to daleko za špičku jeho vlastního nosu. Proto jsou si také budoucí rodičové plně vědomi toho, že musejí nést zodpovědnost jak za svůj vlastní život, tak i za svou budoucí rodinu, což projevují podle svého nejlepšího vědomí a svědomí svým konáním. Z toho automaticky plyne, že mají-li partneři přání mít dítě, nechají se zdravotně vyšetřit dříve, než jej zplodí. Jednak aby se matka nevystavovala riziku a jednak aby ani dítě nebylo postiženo dědičnými chorobami či jinými postiženími. Je-li v průběhu těhotenství zjištěna nějaká vada, pak by se ze všeho nejdříve mělo myslet na samotné dítě a na to, zda mu tato vada neznemožní jeho samostatnost a nesení vlastní zodpovědnosti, zda bude schopno vést člověka důstojný život či zda bude muset kvůli svým jen velmi nepatrným možnostem vývoje žít ve stálé závislosti na ostatních.

Rostoucímu životu vždy a v každém případě náleží právo, aby byl na tomto světě uvítán s úctou a vážností, aby mohl zahájit člověka důstojný život s nepoškozeným vědomím, tělem i psychikou. Lidský život, ať už ženský nebo mužský, mladý nebo starý, není žádným zbožím, které by se dalo prodat, odhodit, zneužívat k vlastním účelům anebo na něj nazírat jako na vlastnictví. Každý člověk je individuální, svobodná bytost, je svým vlastním pánem a nese zodpovědnost za svůj život i za své okolí. Je tedy povinností rodičů vyrůstajícího člověka, kterého zplodili, směřovat tak, aby se stal skutečně svým vlastním pánem, vnímal s tím související odpovědnost a byl schopen ji nést. Tak se naučí nejen rozumět svému životu, ale i zákonům života vůbec, což jej uschopní k tomu, aby tyto zákony zohledňoval a uplatňoval je při utváření své budoucnosti. Každý člověk je sám zodpovědný za svou budoucnost. Naší budoucností tedy nejsou naše děti, nýbrž my samotní, jelikož svou budoucnost nyní a právě

dnes sami vytváříme. Tak je tomu proto, že sami za sebe neseme odpovědnost a rovněž i za to, aby i naše děti dobře vstoupily do života a vyrostly se zdravým lidským rozumem.

Jak by mohly zdravou budoucnost pro sebe a své potomky vytvořit zpustlé, zneužívané, terorizované, nechtěné, nezodpovědné a bez lásky vychované děti? To je zcela nemožné. A je neuvěřitelnou nezodpovědností dospělých, že se za to necítí být zodpovědní, nýbrž jednoduše krčí rameny a navíc ještě věří, že se tyto děti jednou postarají o to, aby měli staří lidé pěkný podzim života, ačkoli se všude bojuje o přežití. Boj o život je dnes již v mnoha zemích realitou a v budoucnu zachvátí celou Zemi. Čím více lidí Zemi obývá, tím méně se stará jeden o druhého; a ti, kteří již po celý svůj život bojovali o to, aby se udrželi nad vodou, se o druhé nebudou starat už vůbec.

Philia Stauber, Švýcarsko, duben 1996

Přeloženo z řady akčních spisů FIGU: Kindsmisshandlung 1

Novinky FIGU Švýcarsko

Existující život ve Vesmíru // Existentes Leben im Universum

Autor: Billy, 388 stran A5, 40 CHF, německy (nově přepracované a doplněné vydání)

PŘEDNÁŠKY – FIGU Švýcarsko

PŘEDNÁŠKY 2015

Také v roce 2015 pořádají členové FIGU v sále Centra přednášky na téma Učení ducha atd.

25. dubna 2015:

Bernadette Brand

Najít cestu a jít po ní ...

Uskutečňování Učení ducha.

Andreas Schubiger

Vědomí jako původ budoucnosti člověka

Úplně na začátku z vědomí pramení myšlenky a pocity, a ty nás doprovází ze současnosti až do budoucnosti.

27. června 2015:

Silvano Lehmann

Partnerství

Žít Učení ducha.

Andreas Schubiger

Hokus pokus – fluidové síly přicházejí

Jsou fluidové síly nesmyslné, anebo mají reálný podklad?

22. srpen 2015:

Michael Brügger

Vnímání a poznávání sebe samotného

O důležitosti poznávat sebe samotného.

Bernadette Brand

Svodidla

Uskutečňování Učení ducha.

24. října 2015:

Christian Frehner

Učení ducha v každodenním životě

Používání a praktické příklady.

Patric Chenaux

O víře a zaslepení

O různých a negativních vlivech víry a zaslepení v myšlenkách, pocitech a jednání člověka a jejich životních okolnostech, a co lze proti těmto vlivům podniknout.

Začátek přednášek přesně ve 14:00 hod.

Vstupné: 7 CHF (Sleva vstupného pro členy FIGU po předložení platného průkazu.)

V den sobotních přednášek se v Semjase-Silver-Star-Center koná v 19:00 setkání studijní skupiny, na které jsou srdečně zváni všichni zainteresovaní návštěvníci přednášek. Základní skupina 49